

Гомотюк В.О.,
кандидат економічних наук, доцент,
Західноукраїнський національний університет
Бережний В.Г.,
здобувач третього рівня вищої освіти,
Західноукраїнський національний університет

СПЕЦИФІКА НАВЧАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОГО ПРОФІЛЮ

Сучасне суспільство постійно змінюється, а разом з ним зростає потреба у кваліфікованих фахівцях соціального профілю. Майбутні працівники соціальної сфери відіграють головну роль у підтримці та розвитку людського капіталу. Для ефективного виконання своїх завдань вони повинні володіти специфічними навичками та знаннями, які визначаються не лише академічними досягненнями, але й особливостями практичної роботи.

Глибоке розуміння нагальної проблеми є основною запорукою успішної роботи соціальних працівників. Навчання майбутніх фахівців зорієнтоване на формування здатностей аналізувати складні ситуації різної генези, розпізнавати глибинні причини проблеми та розробляти ефективні стратегії втручання й технології їх розв'язання.

Культурна компетентність стає ключовим фактором в умовах глобалізації та різноманітності суспільства. Майбутні соціальні працівники повинні вміти адаптуватися до різних культурних контекстів, розуміти особливості спілкування та виявляти повагу до полікультурних відмінностей. У сучасному обґрунтуванні полікультурність – це інтегративна якість особистості, що базується на загальній культурі (емоційній, інтелектуальній, поведінковій), яка виявляється в міжкультурній взаємодії шляхом усвідомлення негативних культурних стереотипів і упереджень, відкриваючи суб'єкту можливість діалогу і самообґрунтованість в умовах множинності культур [1, с. 240].

Ефективні комунікаційні навички є важливою складовою успіху в соціальній сфері. Здатність чітко висловлювати власну думку і розуміти потреби й переживання інших є передумовою для побудови довірливих відносин із клієнтами.

Психологічна готовність до роботи в стресових умовах та здатність до використання емоційного інтелекту залишаються визначальними факторами успіху. Майбутні соціальні працівники повинні навчитися ефективно управляти власними емоціями та допомагати клієнтам впоратися зі стресом.

Міждисциплінарний підхід у навчанні важливий для того, щоб фахівці змогли розглядати соціальні питання комплексно, використовуючи знання із різних галузей науки та практики. Цей підхід сприяє не лише ширшому розмаїттю поглядів

на проблеми, але й стимулює творче мислення здобувачів, допомагаючи їм знаходити нові, інноваційні підходи до вирішення соціальних викликів. Даний підхід не лише покращує рівень розуміння соціальних проблем, але й формує компетентних фахівців, готових до викликів сучасного світу.

Постійне самовдосконалення та самоосвіта забезпечує можливість залишатися у вирі подій, контролювати нові тенденції та досягати успіху у мінливому світі. Підтримуючи принцип постійного самовдосконалення, майбутній фахівець не лише розвиває свої професійні та особистісні навички, але й збільшує свою адаптивність до нових викликів. Самовдосконалення відкриває можливість уникати застою та залишатися на передових позиціях, допомагаючи не тільки висловлювати свої ідеї, але й впроваджувати їх в життя. Самоосвіта стає ключовим елементом стратегії особистого розвитку, дозволяючи пристосовуватися до нових технологій, інновацій та соціокультурних змін. Такий підхід до самовдосконалення відображає реалії сучасного світу, де швидкі темпи змін вимагають постійного оновлення знань та вмінь. У результаті фахівець не лише зберігає контроль над своєю кар'єрою та життям, але й забезпечує власний внесок у формування майбутнього.

Загалом, специфіка навчально-професійної діяльності майбутніх фахівців соціального профілю є комплексною та передбачає високий рівень відповідальності й уміння працювати в різних ситуаціях.

Комплексний характер навчання передбачає вивчення не тільки базових теоретичних засад соціальної роботи, психології та соціології, але й набуття практичних навичок спілкування, проведення соціальних інтервенцій та робота в мультикультурному середовищі.

Особливо важливою є здатність фахівців соціального профілю пристосовуватися до змін у суспільстві, враховуючи нові тенденції, технології та виклики. Від їхньої спроможності навчатися і самовдосконалюватися залежить успішність професійної діяльності та формується відповідність потребам сучасного соціуму.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мичковська В. Поняття полікультурності як якості особистості. *Збірник наукових праць національної академії державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні науки*. 2021. Том 24. №1. С. 236 – 253.